

ת"פ 32443/08/14 - מדינת ישראל נגד אשר אליה

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"פ 32443-08-14 מדינת ישראל נ' אליה
בפני כב' השופט בכיר דניאל בארי

המאשימה	בעניין: מדינת ישראל ע"י עו"ד רותם חזן נגד אשר אליה ע"י ב"כ עו"ד עזריאל קרצ'וב
הנאשם	

הכרעת דין

כ ל ל י

1. התביעה מיחסת לנאשם עבירות של איומים וגרימת חבלה חמורה לפי סעיפים 192 ו-333 לחוק העונשין, תשל"ז - 1977 (להלן: "**החוק**").
2. התביעה טוענת כי בליל ה- 2.8.2012 בסביבות השעה 22:00 ברחוב וסרמן בבני ברק, החנה הנאשם את רכבו.
אלהיו טוויל (להלן: "**המתלון**") שנסע במקום העיר לו כי רכבו מפריע לתנועה.
בהמשך המתלון חסם את רכבו של הנאשם. הנאשם איים על המתלון שאם לא יזיז את רכבו הוא ירצח אותו. בהמשך הנאשם תקף את המתלון בכך שהיכה אותו בפניו וגרם לנפילת משקפיו.
הנאשם דרש שוב מהמתלון להזיז את רכבו לכך השיב המתלון כי אינו יכול לנהוג בלי משקפיים.
הנאשם המשיך להלום במתלון הפיל אותו ארצה ובעט לכיוון פניו. המתלון חסם את הבעיטה באמצעות רגלו השמאלית כתוצאה מהתקיפה נגרמו למתלון שבר ברגלו והמטומה בעינו. המתלון פונה באמבולנס לבית חולים ונזקק לאשפוז וטיפול רפואי.
3. הנאשם כפר במיוחד לו בכתב האישום. הוא טען כי המתלון עשה תנועה מאיימת לעברו, הוא הדף אותו על מנת להגן על עצמו המתלון נפל מההדיפה וככל הנראה אז נפגע ברגלו. הנאשם הכחיש כי

איים על המתלון.

מהלך הדין

4. חלק מהעובדות בתיק אינן שנויות במחלוקת. המתלון חסם את רכבו של הנאשם סמוך לאחר השעה 22:00 ברחוב מעיינה של תורה. המתלון טען כי רכבו של הנאשם חוסם אצת המעבר וסירב להזיז את רכבו כדי "**שהנאשם יחוש מה זה להיות חסום**".
5. המתלון מסר לנאשם כי הוא עומד להזמין משטרה למקום.
6. מוסכם על הצדדים כי משקפיו של המתלון נפלו וכי המתלון טען שאינו יכול להזיז רכבו בלי משקפיים.
7. המחלוקת מתמקדת בסוגית השמעת איומים על ידי הנאשם כלפי המתלון ובסוגית תקיפתו של המתלון.
8. המתלון, אשתו ומר צבי פריזל שהעידו בפני עשן עלי רשם אמין.
- המתלון לא הכחיש כי התנהגותו לא היתה תקינה וכי חסם את דרכו של רכב הנאשם. המתלון ביקש מאשתו להזעיק משטרה מיד ובסמוך לתקיפה.
- הפגיעות שנפגע המתלון תואמים את תיאור התקיפה על ידו.
9. הסניגור חקר ארוכות את המתלון וביקש לשמוע ממנו כי הנאשם יכול היה להבין את התנהגותו כמאיימת ותוקפנית. לעניין זה דברי המתלון שמסר כי לא עשה כל פעולה פיזית תוקפנית כלפי הנאשם הינם אמינים בעיני.
10. הסניגור ציין כי דברי המתלון ואשתו אינם תואמים את הכתוב בדו"ח הפעולה על ידי רס"מ עמרן יניב ב-**ת/4**. הדברים מתייחסים בעיקר לרישום לפיו הנאשם אחז בגרונו של המתלון וכי נכנס לרכבו כדי להזיזו. אין לי ספק כי העד יניב עמרם שגה בתום לב בכתיבת הדברים. מוסכם על הכל כי המתלון לא נכנס לתוך רכבו ובוודאי לא היה לו עניין לטעון זאת. הדברים נרשמו מספר דקות לאחר שהשוטר סיים את האירוע וככל הנראה טעה בפירוט הדברים ששמע מהמתלונים.
11. אשת הנאשם ציינה בעדותה כי המשטרה הגיעה לזירה באיחור, דבר שעולה מ-**ת/4** וכן אישרה כי

שיקרה כדי לזרז את בוא המשטרה ומסרה כי הנאשם עדיין בזירה.

12. עד הראיה מר צבי פריזלר עשה עלי רושם אמין. עד זה תיאר תוקפנות מצד הנאשם כלפי המתלונן הוא ציין כי בעיקר היו בעיטות.
- הסניגור המלומד תקף את מהימנותו של עד זה בשני מישורים. הסניגור ציין כי עד זה התייצב למסירת עדות זמן רב לאחר האירוע והוסיף כי מסר על בעיטות כשהמתלונן עצמו העיד על בעיטה אחת.
13. העד הסביר את סירובו להתייצב מוקדם יותר לחקירה בעצה שקיבל מרבו שהמליץ שהצדדים יגיעו להבנה ביניהם. בהמשך כשניסיונות הפשרה לא עזרו הוא קיבל אישור מהרב למסור הודעה במשטרה. עד זה עבר במקום במקרה לא הכיר את המתלונן והנאשם ועשה עלי רושם אמין ביותר. התרשמתי כי העד פירט את מה שזכר מן התקרית בצורה מדויקת.
14. באשר להתרשמותו כי עיקר התקיפה התבצעה בבעיטות התרשמתי כי זאת היתה תפיסתו של העד את האירוע. אין ספק כי אדם נתקף זוכר לרוב טוב יותר את פרטי התקיפה ואדם מן הצד מתרשם יותר מהחלק שבעיניו היה משמעותי באותה תקיפה.
- המתלונן הדגיש כי הבעיטה היתה חזקה מאד וגם תוצאות אותה בעיטה מצביעות על עצמתה.
15. הנאשם עשה עלי רושם לא אמין הוא לא מסר בחקירתו במשטרה וכן בעימות שנערך לו עם המתלונן על סיבה מיוחדת שגרמה לו לרצות לעזוב את המקום. הוא לא מסר פרטים של האדם שהעיד מטעמו בפני ולא ביקש לזמנו לחקירה. למרות שהיה ברור לנאשם כי המשטרה עומדת להגיע למקום הוא עזב את הזירה בהזדמנות הראשונה שהיית לו. רק תושייתה של אשת המתלונן שרשמה את מספר רכבו אפשרה את איתורו.
16. עד ההגנה מר משה שמואל ויזל ניסה לסייע לנאשם לעניין תחילת התקרית. למרות ניסיונו זה העד מסר כי במקום היתה תאורה אישר כי המתלונן אמר לנאשם שירגיש מה זה לחסום את הדרך אישר כי המתלונן ביקש להזמין משטרה וגם אישר כי הנאשם עזב את המקום כשהוא עצמו וותר על כוונתו לנסוע עם הנאשם.

סיכום

17. נוכח התרשמותי מהעדים כפי שפורט לעיל הגעתי לידי מסקנה כי המתלונן חסם את רכבו של הנאשם ולא היה מוכן להיזוז למרות דרישת הנאשם. הנאשם זעם נוכח סירוב זה איים כי ירצח את המתלונן ובהמשך היכה אותו בפניו הפיל אותו לארץ ובעט בו. כתוצאה מהתקיפה הנ"ל נגרמו למתלונן החבלות המפורטות בכתב האישום.

18. החבלה שנגרמה לרגלו של המתלונן היא חבלה חמורה כמשמעותו של מונח זה בסעיף 333 לחוק.

19. לאור כל האמור לעיל שוכנעתי כי התביעה הוכיחה במידת הודאות הדרושה במשפט פלילי את המעשים המיוחסים לנאשם ועל כן אני מרשיע אותו בעבירות המיוחסות לו בכתב האישום.

ניתנה היום, ב' אייר תשע"ה, 21 אפריל 2015, במעמד הצדדים